

sekwencji koniecznego przeproszenia przedstawicieli państw, obcych i oddawania im zadośćuczynienia przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych". (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. st. m. Warszawy, Nr 1650, z dn. 3-IX-921 r.).

UMIESZCZANIE WOLNEJ GOTÓWKI W BILETACH SKARBOWYCH.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa zwraca się do wszystkich obywateli polskich, którzy troszczą się o wzmocnienie zdolności nabywczej naszej waluty, z gorącym wezwaniem do umieszczenia wolnej gotówki w Biletach Skarbowych.

Główną przyczyną nieustannego wzrostu emisji biletów jest ukrywanie pieniędzy. Ukryte zaś pieniądze nie przynoszą korzyści, ale przeciwnie, przyczyniają się do obniżenia ich wartości, gdyż powodują druk nowych pieniędzy, których wymaga obieg. A im więcej pieniędzy, tem mniej za nie kupić można, tem bardziej rośnie drożyzna.

Właściciel 5% Biletów Skarbowych (II serii) przede wszystkim pobiera odsetki od kapitału bez podatku, a pozatem korzysta z nader ważnego prawa wymiany Biletów z powrotem na gotówkę w każdej potrzebie i bez żadnych kosztów.

Stosownie bowiem do Rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 3 czerwca b. r. przed terminem płatności Biletów II serii będą na żądanie posiadaczy wykupywane przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe, Urzędy Podatkowe, oraz wszystkie Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, według ich wartości nominalnej, z uwzględnieniem odsetek do dnia płatności, bez pobierania za tę czynność jakichkolwiek opłat, lub prowizji. Bilety te na tych samych zasadach przyjmują trzy wspomniane urzędy przy wszelkich opłatach narówni z gotówką.

Bilety Skarbowe (II serii) zastępują gotówkę, i nadają się, szczególnie w odcinkach po M. 10.000 i M. 100.000, do wypłat sum znacznie większych, milionowych.

Nabywać Bilety Skarbowe (Serji II) można w Centralnej Kasie Państwowej, Kasach Skarbowych, Urzędach Podatkowych i wszystkich Oddziałach P. K. K. P. („Monitor Polski” Nr 197, z dn. 31-VIII-921 r.).

POLEPSZENIE BYTU URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Rada Ministrów w myśl uchwał, powziętych na specjalnem posiedzeniu w dniu 5 czerwca r. b. o poprawie bytu pracowników państwowych uznając obecne pogorszenie ich materialnego położenia, postanowiła na posiedzeniu dnia 28 sierpnia r. b., co następuje:

1) podwyższyć mnożnik drożyzniany od 1 września 1921 r. w pierwszej klasie drożyznianej na 1000 mk., w drugiej na 900, w trzeciej na 800, w czwartej na 700;

2) wypłacić jaknajrychlej, a najpóźniej w pierwszych dniach września 1921 r. nadzwyczajny jednorazowy dodatek w wysokości przyszanego w miesiącu sierpniu, z wyłączeniem I, II i III stopnia służbowego, urzędników państwowych;

3) przeprowadzić w ciągu miesiąca września 1921 r. z ważnością od I-VIII-921 r. zniesienie V klasy drożyznianej i rewizję zaszeregowania miejscowości, zaliczonych do trzeciej i czwartej klasy drożyznianej ze szczególnem uwzględnieniem miejscowości, w których znajdują się stacje kolejowe. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 194 z dn. 30-VIII-921 r.)

ZWROT KONI POLSKICH.

Od poniedziałku 29 b. m. przez st. Grajewo zaczęła nadchodzić pierwsza transporty koni, rewindykowanych od rządu niemieckiego Polsce, zarekwirowanych podczas okupacji. Władzom polecono, aby pociągi niemieckie z koniami przepuszczane były wraz z personelem służbowym do Grajewa bez żadnych przeszkód. Nadchodzące transporty będzie przyjmował delegat komisji rewindykacyjnej p. J. Musalski. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 194 z dn. 30-VII-921 r.)

OSZUSTWA NA WADZE.

Warszawski Okręgowy Urząd Miar bardzo często stwierdza nadużycia i oszustwa popełniane przez wózników, rozwożących węgiel, a polegające na posilkowaniu się rozmyślnie sfałszowanymi wagami, na których wóznicy ci odważają poszczególne kosze węgla.

Oszustwo polega najczęściej na tem, że żelazne wieszaki z panewkami, zawieszane na belce górnej wagi dziesiętnej, które winny być oparte w wagach rzetelnych na nożach, w tej belce umocowanych, zostają przez wózników rozmyślnie z tych noży zesunięte

i oparte bądź na sztyftach bądź na belce samej. Wskutek tego różnica w wadze na jednym stu funtowym koszu dochodzi do 40 funtów. W niesfałszowanej wadze noże, umieszczone w belce, winny mieć obok siebie wysokie sztyfty, któreby uniemożliwiały podobne zesunięcie.

W związku z powyższem polecono pp. Kierownikom komisariatów, Urzędowi Śledczemu, Rezerwy i Oddziału Konnego P.P. pouczyć podwładnych funkcjonariuszów, aby w wypadkach stwierdzenia omawianych nadużyć spisywali odnośne protokoły, które należy kierować do Urzędu Miar i Wag. Zakwestionowane wagi winny być przesłane przez tych samych wózników, którzy się nimi posługiwali, przewożone w asystencji funkcjonariuszów policji do Urzędu Miar — Piękna 66-a względnie do najbliższego komisariatu policji. W ostatnim wypadku należy telefonicznie porozumieć się z Urzędem Miar (Tel. Nr 319—62), który w celu przewiezienia zakwestionowanych wag z komisariatu do Urzędu przysła swoich robotników z wózkiem. (Rozk. okr. kmdy P.P. st. m. Warszawy Nr 1648 z dn. 1-IX-921 r.)

CENY RESTAURACYJNE.

Na konferencji Komisarza Ministerstwa Apropowizacji przy Magistracie m. st. Warszawy, odbytej w dniu 22 sierpnia r. b. z przedstawicielami Związku Restauratorów, Zrzeszenia Pracowników Restauracyjnych i Zgromadzenia Cukierników, ustalono poniższe obowiązujące ceny i normy w restauracjach, kawiarniach i mleczarniach:

1) Cena obiadów nie może przekraczać 120 marek. Ilość i jakość porcji obiadowych będzie bezwzględnie powiększona. Obiady muszą być wydawane od godz. 1-ej do 5-ej po poł., przyczem będą 3 dania mięsne do wyboru. Po tej godzinie obiady wydawane nie będą.

2) Cena pieczywa przy obiadach będzie kalkulowana w ten sposób, że do ceny kupna może być doliczone 15—20%.

3) Rzeby uprzystępnienie odżywianie się publiczności w godzinach wieczorowych, od godz. 8-ej do 11-ej wiecz. podawane będą potrawy mięsne po cenach następujących:

pieczeń wołowa z jarzynami po cenie mk. 200.—; pieczeń cielęca z jarzynami po cenie mk. 200.—; zrazy bite z jarzynami po cenie mk. 200.—; zrazy płaskie z jarzynami po cenie mk. 200.—. Waga mięsa w podawanej porcji w stanie gotowym nie może być niższa, niż 150 gramów.

4) Pieczywo do dań ulgowych, wyszczególnionych w punkcie 3-im, będzie podawane po cenie, jak przy obiedzie.

5) Na pozostałe dania oraz napoje nie określa się cen. Ceny te jednak nie mogą być wygórowane.

6) Przedstawiciele cukierników zobowiązują się podawać następujące dania po cenach niżej wyszczególnionych, a mianowicie:

kawa biała z cukrem marek 30 szklanka;
mleko gotowane marek 20 szklanka;
herbata z cukrem marek 20 szklanka;
herbata bez cukru marek 10 szklanka;
bułki marek 10 sztuka;
bułki słodkie drożdżowe na mleku marek 15 sztuka;
chleb marek 10 kawałek;
mleko zsiadłe marek 30 porcja.

Wyżej wymienione dania podawać od godz. 7—10 rano i od 9—11 wiecz.

Kontrola nad wykonaniem wyżej podanych cen będzie wykonywana przez Związki i Zrzeszenia Restaur. i Cukiern. pod nadzorem Komisarza Ministerstwa Apropowizacji.

Akceptując powyższe zasady, Ministerstwo Apropowizacji zaznacza, że pomimo nieokreślenia cen na dania, wymienione w punkcie 5, i napoje, wszelki wyzysk, a więc pobieranie nieuzasadnionych cen, będzie ścigany wedle przepisów ustawy o walce z lichwą. („Monitor Polski” Nr 194 z dn. 30-VIII-921 r.)

DOROŻKI SAMOCHODOWE.

W dniach najbliższych ukaza się na ulicach Warszawy dorożki samochodowe na wzór zagranicznych, wypuszczane przez organizującą się spółkę akcyjną „Taksamotor”.

Dorożki zaopatrzone są w liczniki automatyczne, które pokazywać będą należność za przejazd według zatwierdzonej przez magistrat m. st. Warszawy taksy.

Taksa za przejazd: Za pierwsze 250 metrów jazdy — 60 mk. p., za każde następne 50 mtr.—10 mk.

p. wskutek czego opłata za pierwszy klm wyniesie — 210 mk. p., za każdy następny klm.—200 mk. p. Taksa nocna podwójna.

Miejsca postoju dorożek narazie zostały wyznaczone w następujących punktach miasta: hotel Bristol, hotel Europejski, Kawiarnia Udziałowa, róg ul. Mazowieckiej i Kredytowej i Dworzec Główny do każdego przychodzącego pociągu.

Uruchomienie dorożek nastąpi stopniowo, ilość w końcu roku bieżącego wyniesie kilkadziesiąt sztuk. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, z dn. 29. VIII. 1921 r. Nr 193).

WYMIANA BILETÓW BANKOWYCH WYSZŁYCH Z OBIĘGU.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przypomina, że banknoty jej I emisji (szare) 20-to markowe z datą Warszawa, 17 maja 1919 r. z wizerunkiem Kościuszki, 5-to markowe z datą Warszawa, 17 maja 1919 r. z wizerunkiem Głowackiego, oraz 1-markowe z datą Warszawa, 17 maja 1919 r. z wizerunkiem Orła Polskiego przyjmowane będą do zapłaty we wszystkich Oddziałach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, w Urzędach i Kasach Skarbowych, Kolejowych i Pocztowych, jako też w kasach wszystkich instytucji państwowych, tylko do 30 września r. b.

Od 1 października ustaje obowiązek przyjmowania tych biletów przy zapłacie i będą one mogły być wymieniane w Oddziałach P. K. K. P. na bilety II emisji tylko do dnia 31 grudnia r. b.

Koszty ewent. przesyłek pocztowych biletów do wymiany ponosi klient.

Z końcem roku bieżącego ustaje zupełnie obowiązek wymiany tych biletów. („Monitor Polski” Nr 197, z dn. 31-VIII-921 r.).

WSTRZYMANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Na mocy § 7 a ustawy z 5-V-1869 Nr 66 Dz. P. P. zakazano rozszerzania na Małopolskim obszarze administracyjnym:

1) Czasopisma „Der Frajnd” wydanego w New Jorku z powodu rozszewiania świadomości kłamliwych wiadomości o położeniu żydów w Polsce, zohydżających Rzeczpospolitą w oczach cywilizowanego świata oraz za szerzenie nienawiści wśród żydów do ludności polskiej.

2) Broszury wydanej w Springfield U. S. A. p. t. „Kalender 1921” z powodu siania przez powyższe wydawnictwo nienawiści ukraińców do narodu polskiego, oraz nawoływania do oderwania wschodnio-południowych dzielnic od Rzeczypospolitej Polskiej.

3) Czasopisma „Die Kommunistische Internationale” urzędowego wydawnictwa rządu sowieckiego, wychodzącego w Petersburgu i Moskwie w języku niemieckim. Z powyższych powodów odebrano wymienionym czasopismom i broszurze debitu pocztowy.

Powyższe podaje się do wiadomości z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania stosownych zarządzeń celem udaremnienia rozszerzania wspomnianych pism. (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. w Krakowie, Nr 97 z dn. 30-VIII-921 r.).

UNIEWAŻNIENIE LEGITYMACJI.

Unieważniono następujące legitymacje:

1) st. wyw. Feliksa Truszkowskiego, z 4 komis. kolej. Nr. 82.

2) wyw. Stefana Dulińskiego, z P. K. P. P. w Skierniewicach, Nr. 143.

3) wyw. Henryka Lubiszewskiego, z Agentury Tczew (legitymacja urzędowa Nr. 19 na 50% zniżki na przejazd kolejami państwowymi)

4) przod. Piotra Kopacza, z P. K. P. P. w Tarnowie, Nr. 3410.

5) post. Władysława Gancarczyka, z P. K. P. P. w Dąbrowie Nr. 1471.

6) st. przod. Jana Przepiórskiego, z polic. śledcz. Nr. 74 (znaczek metalowy).

7) post. Romualda Paruja, z O. K. P. P. w Stanisławowie.

8) post. Świetlińskiego Ludwika pol. pow. Zamojskiego, Nr. 6164.

9) post. Czapli Bronisława pol. pow. Zamojskiego, Nr. 6686.

10) post. Szczepańskiego Wiktora pol. pow. Włodawskiego, Nr. 6325.

11) post. Stanisława Wójcika pol. pow. Węgrowskiego, Nr. 2637.

12) st. przod. Roberta Rozewicza, z P. K. P. P. w Łukowie Nr. 1949.

POLITYKA

Wrzenie w Niemczech i Indjach.

—:0:—

Strzał, który zabił Erzbergera, był alarmem zarówno dla zwolenników, jak i dla wrogów republiki niemieckiej. Pierwsi spostrzegali, że wrogom Erzbergera chodziło o coś więcej, niż o sprzątnięcie tego polityka, znienawidzonego przez nich aż do białości rozpalonego żelaza. Mierząc w Erzbergera, mierzili symbolicznie równocześnie w republikę. Zabijając Erzbergera, marzyli i marzą o jaknajszyszym zgładzeniu Rzeczypospolitej niemieckiej i o powołaniu na tron Hohenzollernów. Republikańskie więc dzisiaj stoją wobec konieczności wyłączenia wszystkich sił celem obronienia republikańskiej formy rządu w Niemczech. Wszystkie różnice partyjne muszą ustąpić na bok wobec tego żądania.

Gabinet dr. Wirtha bez zwłoki czasu wstąpił na tę drogę; wydał szereg zarządzeń, które bądźco bądź pomieszą szyki wrogom republiki. A więc przede wszystkim polecił zawieszać organy prasowe, które będą nawoływały do walki przeciwko republice, pochwały zamachy na republikańskich mężów stanu, zalecały organizowanie akcji zbrojnej na korzyść monarchji, albo choćby lekcewały i do lekceważenia republiki zachęcały, czy to jawnie czy też pod pokrywką porównań, przenośni i innych sztuczek agitacyjnych.

Drugie rozporządzenie zakazuje byłym oficerom występowania przy łada jakiej sposobności w mundurach dawnej armji cesarskiej. To posługiwanie się — posługiwanie masowe — dawnym mundurem cesarskim, było także środkiem agitacyjnym antyrepublikańskim. Pojawianie się publiczne co chwila ogromnej masy generałów, pułkowników, majorów i oficerów cesarskich miało masom przypominać te świetne czasy, kiedy to Niemcy były najpotężniejszem militarnie państwem na świecie i dyktowały prawa innym. A że to się działo za cesarstwa, stąd pułapka na naiwnych, że ci marząc o dawniejszych czasach, będą ich świetność przypię-

sywali cesarstwu i składali winę za obecne ciężkie czasy na republikę. Wreszcie gabinet pana Wirtha zastanawia się nad projektem przedłożenia parlamentowi Rzeszy ustawy, mocą której wszyscy Hohenzollernowie byliby wydalen z Niemiec.

Monarchiści niemieccy znaleźli się zatem skutkiem energii pana kanclerza dr. Wirtha w trudnem położeniu. Albo będą musieli podjąć teraz walkę, albo — jak to się mówi — uszy po sobie położyć i skutkiem tej bierności w przeciągu paru lat stracić w Niemczech wszelki wpływ. Historia Trzeciej Rzeczypospolitej francuskiej może im pod tym względem dostarczyć dużo wskazówek pouczających. Gdy hrabia Chamberd, szef linii Burbońskiej, odmówił przyjęcia korony francuskiej w 1873 roku, ponieważ zażądano od niego zatrzymania chorągwi trójkolorowej, podczas gdy on obstawał przy dawnej królewskiej, przedrewolucyjnej — 1789 — białej z liljami Burbońskimi, monarchiści francuscy postanowili czekać z obwołaniem monarchji, aż do chwili śmierci hrabiego Chamberda. Wtedy mieli zamiar obwołać kró-